clara quidem ista: sed nescit, quid dicit. Nam in Iudzorum potestate nunquam suit, vt expectarent odon: quia raro Luna se ostendit, nisi secundo post coitum die. Quod si expectandum ipsis esset, res ridicula accideret, vt Elul, qui semper est cauus mensis, non solum plenus, sed etiam aliquando vnius & triginta dierum esset. Sinc dubio translationem seriæ intelligit, cuius caussam ignorat. #506v (dta by vocat ראש חשנר caput anni. Nam Sabbatu vocat, quia Fe-Rus dies, i degy os. Ita etia vocatur Leuitici x x 1 1 1, 24. éogr le intellige κατ Ίζοχήν των πεντηκος ήν: quod ita Hebraice vocetur, η έρε η χν. Vide in Computo Iudaico. At μεγάλω ἡμέρου vocat των σκωνοπογλαν, κατ' έξοχίω' quoq;, id est in. Nam aliæ erant μεγάλαι ήμέ. gau, proinde vt & -in. Sic Tertullianus magnos dies dixit, quos Hebræi תנים vel מיערים. Eius verba sunt ex v in Marcionem: Dies observatis, & menses, & tempora, & annos, & Sabbata, vt opinor, & cenas puras, & ieiunia, & dies magnos. Sed quid Tertullianum aduoco? Ecce Biblia Græca ita vertunt ex primo cap. Isaiæ: τας τεμινίας ύμβ, κ α (αθαω, κ ήμεραν μεγάλω σεκ αλέχομαι. Quod Hebraice est σίνς, vertunt μεγάλω ἡμέρων, quod idem est quod in: & quidem manisesto Sabbata distinguuntur a magnis diebus. Quare perperam quidam μεγάλω δμέρου interpretantur Sabbatum apud Iohannem, lw 3 μεγάλη ήμέρα (αβ-Ballou éneive. de quo infra. Quin & Tertullianus iple Bandos, quas cenas puras vocat, a diebus magnis, & a ieiuniis, & a Sabbatis distinguit. De Cena pura, præter id quod diximus ad Festum, ita reperi in veteri & peroptimo Glossario Latinoarabico: Parasceue, cena pura, id est, praparatio, qua sit prosabbato. Conditor Annalium Ecclesiasticorum turbat de cena pura, & negat esse parasceuen, quia cena pura apud Festum habeat offam suillam. Sed ipse, (pace docti viri dixerim) non aduertit Puram dici, non quia careat carnibus, sed quia religionis & dicis caussa fit. Nam & parasceuz Iudaicz habent carnes, & nihilominus dicuntur cenæ puræ, quod dicis caussa coquebantur, coquunturque hodie prosabbato, quia in Sabbato coqui non liceat. Non negabis, candide Lector, hæc vulgo non intelligi. Itaque locus ille est nobilissimus. Tamen quotus quisque est ex tot Lectoribus, qui non hæc aut præteribit, aut calumniabitur? Sequuntur periodi magnæ Hagarenorum, ex quibus ratio anni soluti Indorum, & Muhammedanorum tota pendet. Omnia nunc primum ex Arabum scriptis prodeunt: atque adeo omnis tractatio nostris hominibus noua est. Excipit hanc doctrina anni Iudaici hodierni, res, quod sæpe diximus, artificiosissima, ideoque eximia, quia melior anni